

Damestasjeslezen

De 3000e wordt binnenkort omgekieperd

Artikel in AD, bijlage Vrouw, 12-09-2010 – Yoeke Nagel© -

De meeste damestassen zijn absoluut verboden terrein voor partner, kind en zelfs hartsvriendin. Terecht. In de tas van elke vrouw zit een stukje van haar ziel. Toch kieperden al bijna drieduizend vrouwen hun tasje leeg om die te laten 'lezen'. Een introductie tot de edele kunst van het Damestasjeslezen, ontwikkeld door journaliste, schrijfcoach en psychosociaal therapeute Yoeke Nagel.

Waarom?

"Mijn mooiste moment zou zijn als ik over straat loop en er komt een massamoordenaar langsrennen die roept: 'Ik heb een motorzaag nodig! Snel!' En dat ik dan mijn tasje opendoe, die motorzaag eruit haal en hulpvaardig zeg: 'Oh, die heb ik bij me, hoor!'"

Bij de bijna drieduizend damestasjes die Yoeke Nagel inmiddels heeft gelezen durfde maar een enkele damestassendraagster het zo duidelijk (en misschien een tikje extreem) te verwoorden. Toch geeft het 'motorzagenvoorbeeld' goed weer wat het diepste verlangen is van de vrouw die een goedgevulde damestas bij zich heeft: een mengeling van hulpvaardigheid en zelfredzaamheid. De tas is een soort externe DNA-string. Een elegant gereedschapskistje om je als vrouw staande te houden in een woelige wereld. Een weerspiegeling, kortom, van haar ziel. Geen enkele vrouw die een nieuwe tas nodig heeft stapt de winkel in en neemt de tweede van links. Nee, een tas kopen is een kunst; het moet een trouwe metgezel worden die 'klopt', past. Vaak ontstaat het verlangen naar een nieuwe tas als ook een nieuwe fase in het leven is aangebroken. Bijtassen tellen daarbij niet mee, het gaat om de hoofd tas. Elk detail van de tas zegt iets over de persoonlijkheid van de draagster ervan. De draagwijze, handen vrij of niet, duidt op de behoefte aan zelfstandigheid. Het model van de tas kan gelezen worden, de grootte, het materiaal waar de tas van gemaakt werd, het onderhoud, de kleur, mankementjes of reparaties, maar natuurlijk en vooral de inhoud. Elke zichtbare uiting van smaak is, ook, een compromis aan de omgeving: kleding en kapsel inclusief. Maar de tas is puur eigen terrein en lijdt dus niet onder zelfcensuur. Welke spullen sleept een vrouw met zich mee? En: waarom?

Omkieperen

Dagelijks gaat de gemiddelde damestas zes tot twintig keer open, zodat er vijf tot acht artikelen uit kunnen worden gehaald om te gebruiken. Dat zijn steeds dezelfde spulletjes. De telefoon, huissleutels, portemonnee, de lipstick, agenda, pen, een snoepje, of een pijnstillertabletten – in die volgorde - de meeste kans om het daglicht te zien. Maar kieper eens een damestasje om! Gemiddeld zitten er tweeëndertig voorwerpen in. Heel wat meer dan die acht gebruikte spulletjes dus. Daar wordt het interessant. Want als die spullen er niet in zitten omdat ze gebruikt worden, en in die zin dus niet functioneel zijn, waarom sjuwt een vrouw die zoiets dan allemaal met zich mee? De gebruikte papieren zakdoekjes, die kapotte metalen kam die te hard is om te gebruiken, en het bioscoopkaartje voor de eerste Pirates film?

Souvenirs en monumentjes

Na het omkieperen van heel wat damestasjes, op verzoek van de draagster ervan, is de conclusie onontkoombaar: vrouwen dragen voorwerpen met zich mee om hun symbolische waarde, verstopt onder een dun laagje schijnbare functionaliteit. Het zijn souvenirs van onvergetelijke momenten. Monumentjes voor geliefden. Het is gereedschap om onverwachte situaties aan te kunnen. ‘Voor het geval dat...’ of ‘Je weet maar nooit’ is dan ook het meest gehoorde argument om de aanwezigheid van een tassenslaper, een niet-gebruikt voorwerp, te verklaren. Met een zakmes hoeft nooit echt een appeltje geschild te worden, om toch een stoer gevoel van zelfstandigheid te geven. Drie lipsticks die misschien wel nooit de lippen zullen beroeren benadrukken gevoelsmatig de vrouwelijkheid, het vermogen om de spreekstijl aan te passen bij wat de situatie op dat moment vraagt. Een paraplu geeft het gevoel ‘overal op voorbereid’ te zijn. En het ongeplande laagje onbestemd ‘leefgruis’ onderin geeft aan hoeveel tijd de vrouw voor zichzelf kan nemen op dit moment.

Herenbroekzaklezen

Tientallen vrouwen vertelden in de begintijd van het Damestasjeslezen welke symbolische lading of emotionele betekenis de voorwerpen in hun tas voor hen persoonlijk hadden. Heel vaak bleek er een soort ‘universele onbewuste betekenis’ te worden toegekend aan tasspulletjes. Zo ontstond een lange lijst ‘spulletjesduidingen’, die werd opgenomen in het boek Damestasjeslezen. De edele kunst van het Damestasjeslezen bevat elementen van droomduidingen van Jung, systeemopstellingen en klassieke orakeltechnieken. In het bedrijfsleven geeft Yoeke Nagel, die de techniek ontwikkelde, inmiddels zelfs op maat gemaakte teambuildings bijeenkomsten waarbij Damestasjeslezen de werkvorm is. De heren – en een enkele tasloze dame – lezen daarbij hun broekzakken. Zo’n verrassende activiteit biedt op z’n minst een ontspannen en zelfs vrolijke mogelijkheid om via een ongevaarlijk omweggetje een duik te nemen in ons onderbewuste. Om daarmee onszelf, ons gedrag en onze toekomst beter te gaan begrijpen.

Lege tas

Toegegeven: alleen het woord Damestasjeslezen al heeft een tamelijk hoge hilariteitsfactor. Toch kieperden dus al bijna drieduizend vrouwen graag hun tasje om tijdens een lezing of workshop en vonden er zinvolle intieme informatie in. Misschien is het aardige ook wel dat het zo’n heerlijk ‘gewoon’ orakel is, dat gebruik maakt van de symbooltaal die we in het westen zo goed beheersen: materie, spulletjes.

Wat ons meteen op nog een groot voordeel brengt: wie eenmaal weet welk dieper verlangen er schuilgaat achter een voorwerp in de tas kan ook andere manieren zoeken om dat verlangen te bevredigen. Staan de zes pennen voor ‘eindelijk een keer de waarheid zeggen’? Doe dat dan! Is dat treinkaartje uit 2008 een herinnering aan die vriendin die je toen voor het laatst zag? Bel haar! De symbolische functie van de spulletjes is daarmee ingelost. Die kunnen opgeruimd worden. Daar wordt de tas een stuk leger van en het leven voller.

Yoeke Nagel©

Informatiekader

Meer lezen: Damestasjeslezen – het orakel dat je met je meedraagt –

Door Yoeke Nagel, uitgeverij A3 boeken, 14,95.

Workshops, lezingen en bedrijfsevenementen: www.yoeke.com

Yoeke Nagel©

Fake tasjeslezers

In het tijdschrift Libelle Balance wordt steeds met grote zorgvuldigheid de tas van een bekende Nederlander gelezen. Maar: 'het beste compliment is namaak', wordt in designerskringen vaak gezegd. Twee bekende tijdschriften presenteren dan ook al een tijdje schaamteloos een fakerubriekje 'tasjeslezen'. Lobello, de maker van het lipstaafje dat wonderlijk genoeg in alle gekeerde tasjes opduikt, sponsorde de tekstjes, die in elkaar worden gezet door een redactiemedewerkster.

Damestasjeslezen als orakel

Door een damestasje om te kieperen en vervolgens zorgvuldig –zonder aanraken!– de tassenhoop te bestuderen, is veel af te leiden over het leven, de angsten en verlangens van de draagster. Zeven tips:

- Hoe spullen uit een tas vallen is toeval. Bij orakels wordt toeval steeds goed gerekend en telt mee bij het lezen van een tas.
- Voorwerpen die een belangrijk thema symboliseren (gezondheid, seks, geld, kinderen, uiterlijk) krijgen extra aandacht door ze met zorg en aandacht op te bergen. Gebruik er een etuitje of een hoesje voor!
- Let op herhalingen: drie parfumflesjes? Vier losse pillenstrips? Dat duidt op een groter belang van de symbolische waarde van het voorwerp.
- Kijk of voorwerpen 'overheersen'. Ligt de agenda bovenop de stapel zodat er verder maar weinig zichtbaar is? Dan gaat het vermoedelijk om een vrouw die zich teveel laat leiden door haar verplichtingen.
- Verborgene voorwerpen duiden meestal op een onverwachte oplossing of een verborgen kwaliteit.
- Wordt er veel ruimte ingenomen door spullen van partner, werk of kinderen? Onderzoek dan eens of die in het dagelijks leven niet ook een te grote claim leggen op tijd en energie van de tasdraagster!
- Natuurlijk zit er heel wat spul in een tas om praktische redenen. Toch is het verrassend om, als gedachtenexperiment, puur te kijken naar de symbolische waarde ervan.

Yoeke Nagel©